

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 września 1990 r.

w sprawie szczegółowego trybu korzystania przez policjantów z pomocy instytucji państwowych, jednostek gospodarczych, organizacji społecznych i obywateli.

Na podstawie art. 15 ust. 8 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Policjanci w toku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, dochodzeniowo-śledczych i administracyjno-porządkowych, podejmowanych w celu rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw i wykroczeń oraz wypełniania poleceń sądu, prokuratora, organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego, zwanych dalej „czynnościami służbowymi”, mają prawo:

- 1) żądania niezbędnej pomocy od instytucji państwowych,
- 2) zwracania się o udzielenie niezbędnej pomocy do jednostek gospodarczych i organizacji społecznych,
- 3) zwracania się, w nagłych wypadkach, do każdego obywatela o udzielenie doraźnej pomocy.

2. Policjanci, występując z żądaniem lub z prośbą, o których mowa w ust. 1, są obowiązani poinformować o podstawie prawnej oraz rodzaju i zakresie oczekiwanej pomocy.

3. Policjant może zwracać się z żądaniem lub prośbą o udzielenie pomocy, jeżeli wykonanie czynności służbowej byłoby bez tej pomocy niemożliwe lub znacznie utrudnione.

§ 2. 1. Instytucje państwowe mają obowiązek udzielić żądanej pomocy, jeżeli wykonanie tego obowiązku nie zakłóci funkcjonowania pogotowia ratunkowego lub technicznego, straży pożarnej albo innej specjalistycznej służby ratowniczej.

2. Warunkiem skorzystania z pomocy jednostek gospodarczych i organizacji społecznych jest wyrażenie przez nich zgody.

§ 3. Policjanci mogą żądać od instytucji państwowych:

- 1) udostępnienia na czas określony nieruchomości lub ich części,
- 2) użyczenia środków transportu, łączności, urządzeń albo innych rzeczy,
- 3) umożliwienia instalacji i eksploatacji środków technicznych,
- 4) wykonania innych wskazanych czynności.

§ 4. 1. Do wystąpienia z żądaniem udzielenia pomocy, o której mowa w § 3, są uprawnieni komendanci Policji lub upoważnieni przez nich policjanci.

2. Wystąpienie, o którym mowa w ust. 1, sporządza się na piśmie.

3. Z żądaniem udzielenia pomocy przez instytucje państwowe policjanci zwracają się do ich kierowników, a w przypadku nieobecności kierowników — do osób aktualnie dysponujących mieniem tych instytucji.

§ 5. Wystąpienie komendanta Policji, o którym mowa w § 4 ust. 1, nie jest wymagane, jeżeli policjanci wykonują czynności służbowe:

- 1) na pisemne polecenie sądu, prokuratora, organu administracji rządowej lub samorządu terytorialnego,
- 2) w celu ratowania życia lub zdrowia ludzkiego, a także mienia,
- 3) w razie prowadzenia pościgu za sprawcą przestępstwa.

§ 6. Przepisy § 3—5 mają odpowiednie zastosowanie przy zwracaniu się z prośbą o niezbędną pomoc do jednostek gospodarczych i organizacji społecznych.

§ 7. 1. W nagłych wypadkach policjanci mają prawo zwrócić się bezpośrednio do każdego obywatela z prośbą o udzielenie doraźnej pomocy. Warunkiem skorzystania z pomocy obywatela jest wyrażenie przez niego zgody.

2. Przy określaniu rodzaju pomocy stosuje się odpowiednio przepisy § 3.

§ 8. 1. Policjant, zwracając się z żądaniem lub prośbą o udzielenie pomocy przez instytucję państwową, jednostkę gospodarczą, organizację społeczną, a także obywatela, jest obowiązany okazać legitymację służbową.

2. W razie potrzeby, uzasadnionej okolicznościami zdarzenia, policjant powinien ustalić tożsamość osoby udzielającej pomocy.

§ 9. Jeżeli wiadomość o wykonywanej w ramach pomocy czynności stanowi tajemnicę państwową, policjant informuje osobę udzielającą pomocy o obowiązku zachowania tajemnicy.

§ 10. 1. Na użyzione w ramach pomocy rzeczy policjant jest obowiązany wydać pokwitowanie.

2. Pokwitowanie powinno zawierać:

- 1) imię i nazwisko policjanta oraz jego numer ewidencyjny, a także określenie jednostki Policji,
- 2) imię i nazwisko lub nazwę właściciela rzeczy,
- 3) datę i godzinę przejęcia rzeczy, a w odniesieniu do pojazdu — także markę, numer rejestracyjny, ilość paliwa oraz przebieg według wskazań licznika zainstalowanego w pojeździe,
- 4) opis ewentualnych uszkodzeń rzeczy,
- 5) określenie miejsca i w miarę możliwości terminu zwrotu rzeczy,
- 6) podpisy policjanta oraz właściciela rzeczy.

3. W przypadkach uzasadnionych koniecznością niezwłocznego działania, policjant odstępuje od wydania pokwitowania, poprzestając na ustnym poinformowaniu właściciela rzeczy o danych określonych w ust. 2 pkt 1 i 4.

4. Jeżeli w pokwitowaniu nie określono terminu i miejsca zwrotu rzeczy oraz w sytuacji, o której mowa w ust. 3, policjant jest obowiązany zwrócić rzecz niezwłocznie po wykonaniu czynności służbowych.

§ 11. O skorzystaniu z pomocy, jej zakresie i rodzaju oraz o osobie udzielającej pomocy policjant informuje raportem swojego przełożonego.

§ 12. 1. Zwrot rzeczy odbywa się protokolarnie w terminie i miejscu uzgodnionych z właścicielem.

2. W razie wykonania czynności służbowej przed uzgodnionym terminem albo ustania potrzeby korzystania z rzeczy, należy je bezzwłocznie zwrócić właścicielowi.

§ 13. 1. Protokół zwrotu rzeczy powinien zawierać:

- 1) opis stanu rzeczy przed i po użyciu przez policjanta, ze wskazaniem ewentualnych uszkodzeń powstałych w trakcie użycia,
- 2) imię i nazwisko lub nazwę właściciela rzeczy,
- 3) datę i godzinę zwrotu rzeczy, a w odniesieniu do pojazdu — także markę, numer rejestracyjny, ilość paliwa oraz przebieg według wskazań licznika zainstalowanego w pojeździe,
- 4) oświadczenie właściciela,
- 5) podpisy właściciela rzeczy i policjanta dokonującego zwrotu.

2. W razie zgłoszenia przez właściciela zastrzeżeń co do określonych w protokole danych dotyczących stopnia uszkodzeń albo zużycia rzeczy, jednostka Policji dokonująca zwrotu może powołać rzeczoznawcę w celu rozpatrzenia zgłoszonych zastrzeżeń.

§ 14. W razie nieodebrania rzeczy przez właściciela w uzgodnionym terminie, należy je przechowywać w depozycie właściwej jednostki Policji.

§ 15. Przepisy § 10 i § 12—14 dotyczące właściciela rzeczy stosuje się odpowiednio do posiadacza rzeczy.

§ 16. Nieuzasadnione lub niewłaściwe wykorzystanie pomocy przez policjanta traktuje się jako wykroczenie dyscyplinarne.

§ 17. 1. W razie udzielenia pomocy przez obywatela, można mu przyznać wynagrodzenie.

2. Osoba, która doznała uszczerbku na zdrowiu lub szkody w mieniu w związku z udzieleniem policjantowi pomocy, może dochodzić roszczeń z tego tytułu według zasad określonych w odrębnych przepisach.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*